

Warszawa, 20 marca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

Arch 1/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24464.

Kl. ~~3 d, 8/01.~~

3 d, 1/06

Marja Pilniakowska
(Warszawa, Polska).

Sposób oznaczania zasadniczych linii na formie do kroju sukien.

Zgłoszono 31 sierpnia 1935 r.

Udzielono 26 stycznia 1937 r.

Krojenie sukni odbywa się na podstawie miary wziętej z danej osoby. Brane miary oznacza się powszechnie według kolejności ich pobierania, a więc: pierwsza, druga i t. d. do szóstej. Miara pierwsza jest miarą długości pleców, druga — szerokości pleców zapisanej w połowie, trzecia — długości przodu, czwarta — szerokości przodu zapisanej podobnie jak druga w połowie, piąta — objętości gorsu zapisanej w połowie, a szósta — objętości w pasie zapisanej w połowie. Jak widać z powyższego wszystkie miary długości zapisuje się w całości, szerokość zaś — w połowie mierzonej wielkości.

Miary wyżej wyszczególnione odznacza się następnie na formie, według której ma być skrojona suknia. W celu wykreśle-

nia formy krojczy względnie krojczyni posługuje się liniami podstawowymi, które tworzą pewnego rodzaju układ osi współrzędnych, oraz liniami pomocniczymi, które zajmują w układzie współrzędnych pewne określone miejsce. Najważniejszą rzeczą w nauce kroju jest zapamiętanie i zrozumienie sposobu brania miary i oznaczania linii podstawowych względnie pomocniczych. Pozostałe wskazówki kreślenia formy znajdują się w tablicach zmian, które podają położenie punktów orientacyjnych w zależności od figury osoby, która ma daną suknię nosić.

Dzięki sposobowi będącemu przedmiotem wynalazku niniejszego pamięć uczennicy jest możliwie najbardziej odciążona, zamiast bowiem poszczególnych liter ozna-

czających punkty orientacyjne wystarczy pamiętać o zasadzie oznaczania obrysu formy do kroju liniami pełnymi, podczas gdy wszystkie inne linie są przerywane, oraz zasadę oznaczania linii orientacyjnych, do których w pierwszym rzędzie należą osie układu współrzędnych, rozmaitymi kolorami, przy czym jednak para linii — podstawowa i pomocnicza — winna być tego samego koloru. Obrys formy do kroju jest wykonywany również liniami pełnymi, przy czym, o ile linia obrysu nie przechodzi śladem linii orientacyjnej, jej kolor jest np. czarny.

W celu dokładniejszego objaśnienia wynalazku przedstawiono jego zasadę przykładowo na rysunku, na którym fig. 1 i 2 ilustrują sposób brania miary, fig. 3 i 4 zaś — posługiwanie się sposobem oznaczania linii według wynalazku niniejszego przy korzystaniu z szablonu formy bluzki.

Na fig. 1 i 2 oznaczone są poszczególne miary w ten sposób, że każdej nazwie miary odpowiada stosowna liczba, a więc np. miarę pierwszą oznacza cyfra 1 i t. d.

Na fig. 3 i 4 przedstawiony jest szablon przodu względnie pleców bluzki wykonany stosownie do tego, co powiedziano wyżej, a więc obrys do kroju — liniami pełnymi, linie zaś pomocnicze — liniami przerywanymi.

Linie BC'' na fig. 3 i LE'' na fig. 4 są umyślnie wykonane jako pełne i cieńsze, a to wobec tego, że forma może kończyć się na tych liniach, często bowiem wykonuje się bluzki z baskiną. Wtedy linie BC'' i LE'' są tylko liniami pomocniczymi.

Ze względów natury technicznej nie mogą być na rysunku wprowadzone oznaczenia kolorowe, wobec tego stosowanie kolorów jest tylko opisane.

Linie AD i BC'' oraz NS i LE'' są osiami układu współrzędnych, w którym kreśli się formę, podobnie jak w nauce geometrii osie te są powszechnie oznaczane literami x i y . Osi x odpowiadają linie BC'' i LE'' , a osi

y — AD i SN . Na tych dwóch liniach znaczy się poszczególne miary względnie ich zmiany odczytane w tabeli zmian, na której podane są wskazówki, jak należy w poszczególnych miejscach przystosować szablony podług zdjętej miary.

Linia AD' na fig. 3 i linia SN' na fig. 4 są podstawowymi liniami długości, a z nimi związane są linie pomocnicze Cg względnie $E'E'$; oznacza się je zatem tym samym kolorem, np. zielonym.

Linie BC'' i LE'' oznacza się np. kolorem czerwonym, podobnie jak i linie EE'' , Gg , MM' , KK'' , które są podstawowymi względnie pomocniczymi liniami szerokości.

Linie DH , gC' i $E'E'$ oznaczają pomocnicze linie wcięcia, a odróżnia się je od innych np. kolorem fioletowym.

Przy baskinie pomocniczymi liniami są: md i $C''m$ względnie $d'm'$ i $LE''m'$; oznacza się je np. kolorem żółtym.

Linie pomocnicze do określenia wykroju na szyję aD , DD' , Nt , NN' oznacza się np. kolorem niebieskim.

Linie pomocnicze do wykreślania obrysu ramienia Ft i $b'F$ oznacza się np. kolorem brązowym.

Obrys formy, czyli tak zwaną linię kroju, w miejscach, w których nie pokrywa się z liniami wyżej wyszczególnionymi, oznacza się np. kolorem czarnym, zawsze jednak liniami ciągłymi (liniami nie przerywanymi). Wszystkie poza tym linie ciągłe bez względu na to, jakim są oznaczone kolorem, są liniami kroju.

Zasadniczym wymaganiem w sposobie według niniejszego wynalazku jest, jak wyżej wskazano, oznaczanie linii formy kroju kolorami, jednakowoż istotą tego sposobu nie jest oznaczanie tych linii tylko takim kolorem, jak w przykładzie. Oprócz tego zaś myślą zasadniczą wynalazku jest oznaczanie linii obrysu formy kroju liniami ciągłymi, a pomocniczych — jako linii przerywanych.

Tak uproszczony sposób przykrawania

stoi bezpośrednio w związku z tablicą zmian, która choć zasadniczo jest dawno znana, jest jednak w zastosowaniu do sposobu będącego przedmiotem niniejszego wynalazku zupełnie odmiennie opracowana i również uproszczona. Najważniejszą cechą tego uproszczenia jest mniejsza liczba kolumn — dwie tylko — wymiarów zmiennych, oraz liczba punktów zmiennych zależnych od pobranej miary danej osoby ograniczona do pięciu.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób oznaczania różnymi kolorami

zasadniczych linii na formie do kroju sukien, ułatwiający naukę krawiectwa, znamienny tym, że linie obrysu formy kroju, tak zwane linie kroju są oznaczane liniami pełnymi w odróżnieniu od linii pomocniczych — przerywanych, przy czym linie kroju będące równocześnie głównymi liniami orientacyjnymi oznaczają się różnymi kolorami, jednak tak, iż linie główne i pomocnicze tego samego rodzaju są jednego koloru.

Marja Pilniakowska.

Zastępca: inż. J. Strzelecki,
rzecznik patentowy.

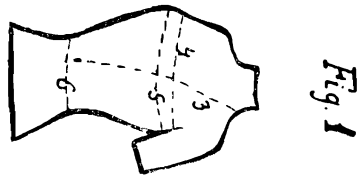

Fig. 1

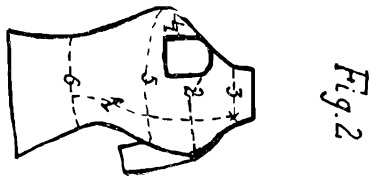

Fig. 2

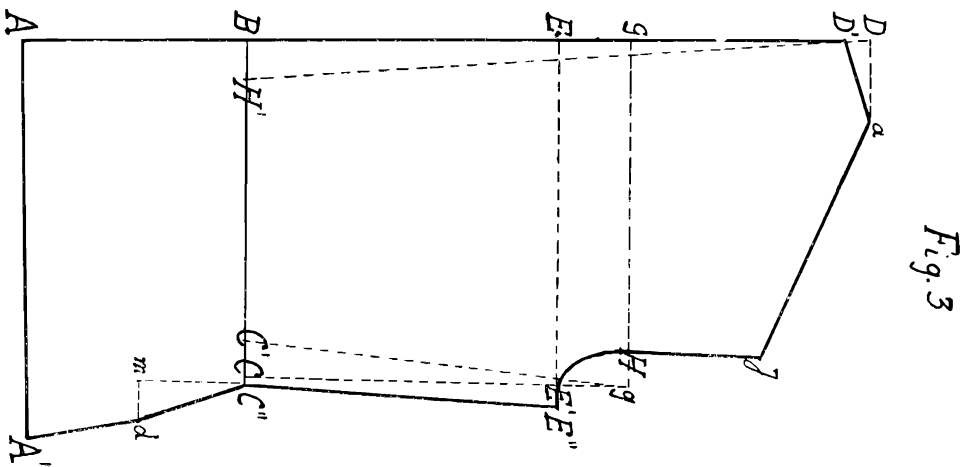

Fig. 3

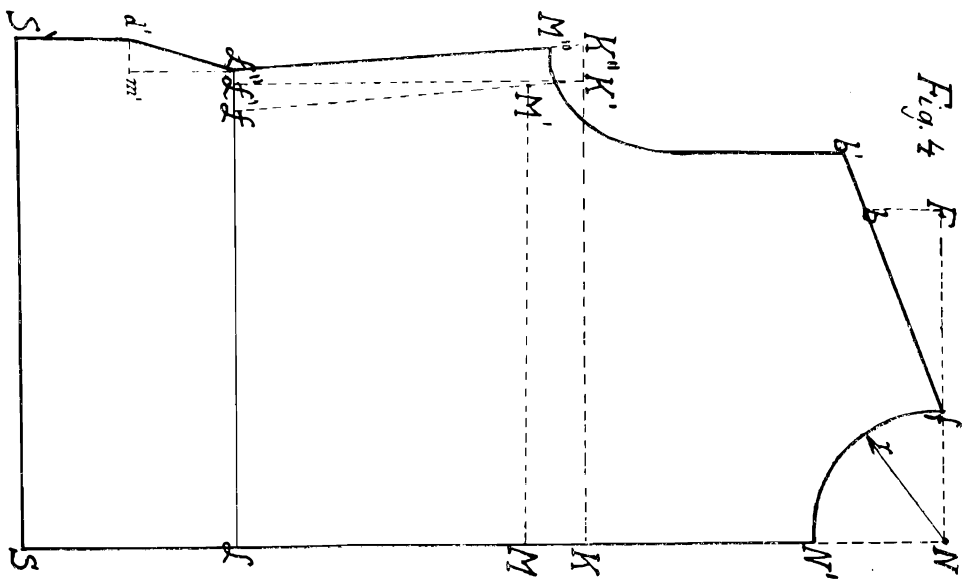

Fig. 4